

РЕШЕНИЕ

№ 1616

гр. София, 14.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10840** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, чрез управителя Т. А. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220421002964-091-001/19.01.2022 г., издаден от И. Х. К. - орган, възложил ревизията, и З. Тикова З. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 563/14.04.2022г. на Заместник директора на Дирекция на „ОДОП“ – С.-град при ЦУ на НАП, с който са му установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие на непризнат данъчен кредит в размер на 22 045,00 лв. (11 271,42 евро) и начислените лихви за забава в размер на 4 332,21 лв. (2 215 евро) за данъчни периоди: м. 05.2019 г. до м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. по фактури издадени от „Мелвил“ ЕООД (в размер на 825лв. или 421.81 евро), „Неос Бг“ ЕООД (в размер на 4 985 лв. или 2 548,79 евро), „Холинг“ ЕООД (в размер на 1 218 лв. или 622,75 евро) и „Адис Нейт“ ЕООД (в размер на 15 017 лв. или 7 678.07 евро).

С Решение № 1626 от 12.03.2024г. на АССГ по адм.д.№7701/2022г. РА е прогласен за нищожен, като административната преписка е изпратена на компетентния орган за възлагане на нова ревизия, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебния акт. С Решение №9688 от 14.10.2025 г. на ВАС, Решението на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В жалбата са изложени съображения за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, при пълно противоречие със събраните по

делото доказателства. Счита, че ревизиращият екип не е събрал, обсъдил и приложил всички относими към ревизионното производство доказателства, поради което е достигнал до неверни правни изводи, а оттам и до незаконосъобразност и неправилност на издадения РА. Счита, че в хода на производството са представени надлежни доказателства относно реалността на фактурираните доставки. Визира се, че в РА изводите на органите по приходите са в пълно противоречие с решенията на СЕС и практиката на ВАС. Искането до съда е за отмяна на РА. Претендират се сторените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Н., който поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на сторените по делата разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение. Представя в срока писмени бележки по делото.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител юрк. З. оспорва жалбата. Моли РА да бъде потвърден. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – С.-град в размер на 2760,18 лв. за три инстанции ведно със заплатената такса за касационното обжалване в размер на 211 лв. Не оспорва размера на претендираните от жалбоподателя разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на срока за съдебно обжалване на РА от надлежна страна, поради което се явява процесуално допустима.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220421002964-020-001/ 25.05.2021 г., връчена електронно на 10.06.2021 г., издадена от И. Х. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., съгласно Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП на зам. изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 05.2019 г. до м. 03.2021 г. Определен е 3 /три/ месечен срок за изпълнение.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220421002964-020-002/07.09.2021 г. и №Р-22220421002964-020-003/05.10.2021 г., като е определен нов срок за приключване на ревизията -10.11.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220421002964-092-001/24.11.2021 г., връчен по електронен път на 29.11.2021 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220421002964-091-001/19.01.2022 г., издаден от И. Х. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и З. Тикова З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронно на 25.01.2022 г.

С РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и са начислени лихви за забава по фактури, издадени от: „МЕЛВИЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „НЕОС БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ХОЛИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „АДИС НЕЙТ“ ЕООД.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, са извършени процесуални действия, описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА/ съгл. чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22220421002964-040-001/15.06.2021 г., с което е изискано представяне на търговски и счетоводни документи относно ревизираните периоди, включително доказателства за конкретно изброени доставчици. Дружеството от своя страна е ангажирало доказателства в тази връзка. С Протокол №Р-22220421002964-ППД-001/10.11.2021 г. са присъединени събрани доказателства от друго производство УИН: П-22220421003100 от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ за период от м. 05.2019 г. до м. 10.2020 г.

Извършена е проверка в счетоводството на дружеството за преглед и анализ на търговските и счетоводни документи, издаден е Протокол №1682809/03.11.2021 г.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени проверки, документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/: №П-22220621101488-141-001/05.07.2021 г. на „МЕЛВИЛ“ ЕООД; №П-22221721122970-141-001/30.08.2021 г. на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД; №П-22220521101486-141-001/05.07.2021 г. на „НЕОС БГ“ ЕООД; №П-22221421101491-141-001 / 05.07.2021 г. на „ХОЛИНГ“ ЕООД; №П-22221921153549-141-001 / 23.09.2021 г. на „ТАВИС ГРУП“ ЕООД; №П-22221221120081-141-001/13.08.2021 г. на „АДИС НЕЙТ“ ЕООД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/, а именно: изх. №П-22221221154992-040-001/09.09.2021 г. до В. Г. Я.; изх. №П-22221521122674-040-001/22.07.2021 г. до Н. В. К.; изх. №П-22001421168792-040-001/28.09.2021 г. до С. М. А..

Въз основа на всички събрани, както в хода на ревизията, така и на база присъединени доказателства е констатирано следното:

1. Относно „МЕЛВИЛ“ ЕООД - издател на фактура №45/23.03.2021 г. с ДО 4 125,00 лв. и ДДС 825,00 лв.

По данни на информационните масиви /ИМ/ на НАП дружеството е deregистрирано, считано от 11.06.2021 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Констатирано е също така, че не са налице данни за подадени уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 62 от КТ.

В хода на проверката от доставчика са представени следните доказателства: Писмено обяснение за това, че е сключен писмен договор за периодично почистване, като за целта е използвано дружество-подизпълнител, с което е сключен договор. Клиенти са набирани, чрез изпращане на оферти на принципа на произволно изпратени имейли и чрез адресно разпространение на рекламни листовки. Дружеството не разполага с открита банкова сметка, поради което плащанията се извършват в брой с издаване на фискална бележка от ЕКАФП.

Договор за почистване на офис помещение от 18.09.2020 г. сключен с възложител - „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД и изпълнител - „МЕЛВИЛ“ ЕООД за срок от 6 /шест/ месеца и заплащане, посочено в Приложение №1. За обект офис от 140,00 кв.м., на адрес в [населено място], [улица], ет. 3, като почистването е следвало да се извършва два пъти седмично съгласно график посочен в Приложение №2. Фактура №45/23.03.2021 г. с ДО 4 125,00 лв. и ДДС 825,00 лв. с предмет „услуга“; Свидетелство за регистрация на Фискално устройство; Оборотна ведомост за м.03.2021 г.; Аналитични регистри на сметки: 411, 421, 453/2 и 703.

От Договор за почистване от 28.09.2020 г. сключен с възложител - „МЕЛВИЛ“ ЕООД и изпълнител - „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е установено, че е за срок от 12 месеца на офис помещение, находящо се в [населено място] съгласно график; Оферта №117/24.09.2020 г. за извършен оглед и ценово предложение; Фактура №1-10/22.03.2021 г. на стойност 2 272,00 лв. без ДДС с предмет - абонаментно почистване по график; Протокол №[ЕГН] към фактура №1-

10/22.03.2021 г.

На дружество „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД - предходен доставчик е извършена проверка и установено следното:

По данни на информационните масиви /ИМ/ на НАП дружеството е deregистрирано, считано от 13.03.2017 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Констатирано е също така, че не са налице данни за подадени уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 62 от КТ.

В хода на проверката от предходният доставчик са представени следните доказателства:

Писмено обяснение за това, че е сключен писмен договор за периодично почистване, като в приложената разчетно-платежна ведомост е посочено лицето фактически извършило услугата. Материалите за почистване се осигуряват от възложителя на обекта, поради което не се носят материали от чистачите. Дружеството не разполага с открита банкова сметка, поради което плащанията са извършвани в брой с издаване на фискална бележка от ЕКАФП.

Договор за почистване от 28.09.2020 г. сключен с възложител - „МЕЛВИЛ“ ЕООД и изпълнител - „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за срок от 12 месеца на офис помещение, находящо се в [населено място] съгласно график; Оферта №117/24.09.2020 г. за извършен оглед и ценово предложение;

Фактура №1-10/22.03.2021 г. на стойност 2 272,00 лв. без ДДС с предмет - абонаментно почистване по график; Протокол №[ЕГН] към фактура №1-10/22.03.2021 г.; Оборотна ведомост за м.03.2021 г.; Аналитични регистри на сметки от гр. 60 и гр. 70; Хронологични регистри на сметки: 411, 453/2 и 703. Р-платежна ведомост за м. 10 - м. 12.2020 г. и м. 01 - 03.2021 г.;

Ревизиращият екип са приели, че липсват доказателства за плащане доколкото по данни на ИМ на НАП, дружеството няма активно регистриран ЕКАФП, съответно от проверяваното лице не са представени фискалните бележки.

На В. Г. Я. - лицето посочено, като фактически изпълнител на почистването е извършена проверка и е установено следното: Писмено обяснение за това, че същото лице е работило за „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД по трудов договор №1/01.10.2010 г. до 31.07.2021 г. и е освободено със Заповед №24/02.08.2021 г. по взаимно съгласие. Лицето е работило, като „чистачка“, като задълженията са били чистене вътрешно на МПС /лекотоварни и тежкотоварни автомобили/ в А. /Сервиз/ в [населено място], [улица]. Работното време е било от 8.30 ч. до 17.00 ч., обедна почивка от 12.30 ч. до 13.00 ч. Заплатата е получавана 1 месец назад, от 25-то до 30-то число на месеца, в брой, на обекта с фиш от техническия ръководител С.. Лицето е посочило като колеги Р. и Г., но не поддържа контакти с тях. Не е ползван отпуск по болест. За 2020 г. е ползван платен годишен отпуск от 22.12.2020 г. до 31.12.2020 г. За 2021 г. е ползвало платен годишен отпуск от 15.07.2021 г. до 30.07.2021 г.

Трудов договор №1/01.10.2020 г., сключен с „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, съгласно който лицето е назначено на длъжност „чистач“, на 8-часов работен ден, с основно месечно възнаграждение в размер от 470,00 лв.; Молба от лицето от 30.07.2021 г. за освобождаване от заеманата длъжност в дружеството, считано от 01.08.2021 г.; Заповед №24/02.08.2021 г. за прекратяване на трудовия договор; Справка за приети Уведомления по чл.62, ал.5 от КТ; Длъжностна характеристика; Фишове за заплати за м. 12.2020 г., м. 05, м. 06 и м. 07.2021 г. Посочено е, че от лицето не са представени обяснения за чия сметка са били материалите, с които е извършвана възложената работа и осъществяван ли е контрол за качествено изпълнение.

2. Относно „НЕОС БГ“ ЕООД - издател на 6 фактури през данъчни периоди м. 01.2021 г. и м. 03.2021 г. с начислен ДДС в общ размер на 4 985,00 лв.

По данни на информационните масиви /ИМ/ на НАП дружеството е с активна ДДС регистрация. Констатирано е също така, че не са налице данни за подадени уведомления за сключени трудови

договори на основание чл. 62 от КТ.

В хода на проверката от доставчика са представени доказателства:

Рамков договор за извършване на услуга от 30.11.2020 г. сключен с възложител - „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД и изпълнител - „НЕОС БГ“ ЕООД, съгласно който изпълнителят се задължава да изпълни стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация, рекламни визии и предпечатна подготовка за отпечатване на винили за билборд-кампания, Уеб дизайн и програмиране на интернет страници. Цената на услугата се образува в зависимост от стойността, обема и характера на извършената услуга. Договорът е със срок от една година, считано от датата на сключването му.

-фактура №111/13.01.2021 г. с ДО 2 340,00 лв. и ДДС 468,00 лв., констативен протокол от 08.01.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 18.12.2020 г. за подготовка и реализация на маркетинговия план, съответно за януари 2021 г., което включва и стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация;

-фактура №112/15.01.2021 г. с ДО 4 350,00 лв. и ДДС 870,00 лв., констативен протокол от 15.01.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 18.12.2020 г. за подготовка и реализация на маркетинговия план, съответно за януари 2021 г., което включва и стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация.

-фактура №115/28.01.2021 г. с ДО 4 215,00 лв., ДДС 843,00 лв., констативен протокол от 28.01.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 18.12.2020 г. за графично оформление и предпечатна подготовка на рекламни визии и отпечатване на винили за билборд - кампания, в рамките на месец януари 2021 г.;

-фактура №117/29.01.2021 г. с ДО 4 970,00 лв. и ДДС 994,00 лв., констативен протокол от 29.01.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 18.12.2020 г. за подготовка и реализация на маркетинговия план, съответно за януари 2021 г., което включва и стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация;

-фактура №129/29.03.2021 г. с ДО 4 525,00 лв. и ДДС 905,00 лв., констативен протокол от 29.03.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 10.02.2021 г. за подготовка и реализация на маркетинговия план, съответно за март, април и май 2021 г., което включва и стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация;

-фактура №130/31.03.2021 г. с ДО 4 525,00 лв. и ДДС 905,00 лв., констативен протокол от 31.03.2021 г. за приемане на услуга, поръчка от 10.02.2021 г. за подготовка и реализация на маркетинговия план, съответно за март, април и май 2021 г., което включва и стратегически насочена рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация;

Свидетелство за регистрация на ФУ от 13.07.2018 г. за обект - без стационарен обект, [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 16, с инд. № на ФУ D. и инд. № на ФП 36567711.

Аналитичен регистър на сметки 703 и 453/2 от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г., в който фигурират посочените фактури; Хронологичен регистър на сметка 411 от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г., в който фигурират само проверяваните фактури; Оборотна ведомост от 01.01.2021 до 31.03.2021; Граждански договор №2 за извършване на ИТ услуги от 04.01.2021 г. с възложител „НЕОС БГ“ ЕООД и изпълнител Н. В. К., съгласно който изпълнителят приема за извърши ИТ услуги, свързани със SEO оптимизации, както и други услуги по указания на възложителя срещу месечно възнаграждение в размер на 400,00 лв.;Ведомост за граждански договори и рекапитулация от 01.2021 г. и от март 2021 г.

Инвентарна книга на „НЕОС БГ“ ЕООД към 31.12.2021 г., в която са отразени съоръжения на стойност: 8 320,00 лв., 8 280,00 лв. и 8 240,00 лв., машини на стойност 8 300,00 лв. и 8 200,00 лв.

На лицето посочено, като фактически изпълнител на ИТ услугите е извършена проверка и е

установено следното:

Писмено обяснение за това, че лицето е работило за „НЕОС БГ“ ЕООД от вкъщи с представен служебно преносим компютър. Посочени са отговорността и задълженията, които е имал във връзка със сключения договор.;Граждански договор №2/04.01.2021 г. за извършване на IT услуги.;Сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ I-во тримесечие на 2021 г. за сума в размер на 400,00 лв.; Сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ II-ро тримесечие на 2021 г. за сума в размер на 400,00 лв.;Диплома за средно образование серия А №081100/30.06.1989 г. с рег. №1556.

Ревизиращият екип са отбелязали, че не са ангажирани доказателства за завършени обучения и курсове, сочещи професионална квалификация - IT специалист. В допълнение е изтъкнато, че липсват писмени доказателства сочещи предоставяне от „НЕОС БГ“ ЕООД на материали за извършване на услугите и предаването на извършеното от лицето.

3. Относно „ХОЛИНГ“ ЕООД - издател на 11 фактури през данъчни периоди: от м. 06.2019 г. до м. 11.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 05.2020 г. и м. 07.2020 г. с начислен ДДС в общ размер на 1 218,00 лв.

По данни на ИМ на НАП дружеството е с активна ДДС регистрация. Констатирано е също така, че не са налице данни за действащи трудови договори към момента на издаване на фактурите. В хода на ПУФО УИН: П-22220421003100 от доставчика са представени следните доказателства:

Договор за абонаментно почистване на офис помещение от 25.05.2019 г. сключен с възложител - „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД и изпълнител - „ХОЛИНГ“ ЕООД за срок от 12 месеца на офис помещение, като почистването следва да се извършва два пъти седмично, срещу месечно възнаграждение от 504,00 лв. Цената и начина на плащане са посочени в Приложение №1. Представен е Анекс към договор от дата 29.05.2019 г. за извършване на абонаментно почистване на офис помещение, сключен на 02.01.2020 г. В изпълнение на договореното са съставени фактури с предмет – месечно почистване, фискални бележки за плащане в брой и приемо-предавателни протоколи за отчитане и приемане на изработеното.

Представени са Хронологични регистри на сметки: 411, 453/2 и 703.; Инвентарна книга, видно от която са заведени следните ДМА: комбинирана прахосмукачка за сухо и мокро почистване; комбинирана парочистачка и уред за почистване; Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г., сключен между наемател - „ХОЛИНГ“ ЕООД и наемодател – „ТАВИС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу възнаграждение от 50,00 лв. на един работен ден за срок от една година. В изпълнение на договореното са представени 10 фактури и протоколи за наем на персонал на обща стойност 7 200,00 лв.

Аналитичен регистър на сметка 602, кореспондираща със сметка 401 за доставчик „ТАВИС ГРУП“ ЕООД за периода от 01.06.2019 г. до 31.12.2019 г. и за периода от 01.01.2020 г. до 31.05.2020 г.

В хода на ревизията от доставчика са представени следните доказателства:

Аналитичен регистър на сметка 411 в кореспонденция със сметка 703 за период от 01.06.2019 г. до 30.11.2019 г., видно от който фигурират издадените фактури; Хронологичен регистър на сметка 501 в кореспонденция със сметка 411 за период от 01.01.2019 г. до 30.11.2019 г., в който фигурира един запис за плащане в брой на сумата

504,00 лв. с ПКО №[ЕГН]/15.08.2019 г. по фактура №271/15.08.2019 г.; Оборотна ведомост за период от 01.02.2020 г. до 31.07.2020 г.; Аналитичен регистър на сметка 411 в кореспонденция със сметка 703 за период от 01.01.2020 г. до 31.07.2020 г., в който издадените фактури фигурират.

Отразено е плащане в брой по фактура 254/14.06.2019 г. в размер на 504.00 лв. с ПКО №19/24.07.2020 г., по фактура №261/15.07.2019 г. за 504,00 лв. с ПКО №20/24.07.2020 г., по фактура №279/19.09.2019 г. за 504,00 лв. с ПКО №21/24.07.2020 г., по фактура №282/11.10.2019 г. за 504,00 лв. с ПКО №22/24.07.2020 г., по фактура №287/13.11.2019 г. за 504,00 лв. с ПКО №023/24.07.2020 г., по фактура №297/05.02.2020 г. за 1 584,00 лв. с ПКО №24/24.07.2020 г., по фактура №331/09.03.2020 г. за 540,00 лв. с ПКО №25/24.07.2020 г., по фактура №334/13.04.2020 г. за 540,00 лв. с ПКО №26/24.07.2020 г., по фактура №338/15.05.2020 г. за 540,00 лв. с ПКО №27/24.07.2020 г.

Хронологичен регистър на сметка 501 в кореспонденция със сметка 411 за период от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., в който фигурират само записи за плащания в брой на суми в общ размер на 5 724,00 лв. по 9 фактури, издадени на ревизираното дружество.

На „ТАВИС ГРУП“ ЕООД - предходен доставчик е извършена проверка, като е установено следното: По данни на ИМ на НАП дружеството е без активна ДДС регистрация. Констатирано е също така, че са налице данни за действащи трудови договори към момента на издаване на фактурите.

За лицето В. Г. Я. е подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор на 20.12.2019 г. и прекратен на 01.10.2020 г. /длъжност – хигиенист/; За лицето С. М. А. е подадено уведомление по чл.62 от КТ за сключен трудов договор на 28.11.2016 г. и прекратен на 02.11.2020 г. /длъжност - работник строителство/.

В хода на проверката от предходния доставчик са представени следните доказателства:

Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г., сключен между наемател - „ХОЛИНГ“ ЕООД и наемодател - „ТАВИС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу възнаграждение от 50,00 лв. на един работен ден за срок от една година. Между наемателя и наемодателя е подписан протокол, в който се съдържат данните на предоставените от наемодателя служители, длъжността на същите, срока за който са предоставени.

-фактура №1-31/01.09.2019 г. за наем на персонал на стойност 900,00 лв.; протокол №1-31/01.09.2019 г. за наем на персонал м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г. 18 дни по 50 лв.; протокол от 30.06.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал за служител С. М. А. за период от 01.06.2019 г. до 30.06.2019 г.; Заповед №10/31.05.2019 г. за възлагане на С. А. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до С. М. А. относно Заповед №10/31.05.2019 г.; протокол от 31.07.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител С. М. А. за период от 01.07.2019 г. до 31.07.2019 г.; Заповед №11/01.07.2019 г. за възлагане на С. А. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до С. М. А. относно Заповед №11/01.07.2019 г.; протокол от 02.09.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител С. М. А. за период от 01.08.2019 г. до 31.08.2019 г.; Заповед №12/01.08.2019 г. за възлагане на С. А. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до С. М. А. относно Заповед №12/01.08.2019 г.

-фактура №1-32/02.12.2019 г. за наем на персонал на стойност 900,00 лв.; протокол №1-31/02.12.2019 г. за наем на персонал м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г. 18 дни по 50 лв.; протокол от 01.10.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служителя С. М. А. за период от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г.; Заповед №13/02.09.2019 г. за възлагане на С. А. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до А. относно Заповед №13/02.09.2019 г.; протокол от 01.11.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г.; Заповед №14/01.10.2019 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до В. Я. относно Заповед №14/01.10.2019 г.; протокол от 02.12.2019 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г.; Заповед №15/01.11.2019 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до В. Я. относно Заповед №15/01.11.2019 г.

-фактура №1-33/28.01.2020 г. за наем на персонал на стойност 600,00 лв.; протокол №1-33/28.01.2020 г. за наем на персонал м. 01.2020 г. 12 дни по 50 лв.; протокол от 28.01.2020 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.01.2020 г. до 27.01.2020 г.; Заповед №16/02.01.2020 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до В. Г. Я. относно Заповед №16/02.01.2020 г.

-фактура №1-34/29.04.2020 г. за наем на персонал на стойност 900,00 лв.; протокол №1-34/29.04.2020 г. за наем на персонал м. 02.2020 г. 6 дни по 50 лв., м. 03.2020 г. 6 дни по 50 лв. и м. 04.2020 г. 6 дни по 50 лв.; протокол от 28.02.2020 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 03.02.2020 г. до 27.02.2020 г.; Заповед №17/03.02.2020 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до В. Г. Я. относно Заповед №17/03.02.2020 г.; протокол от 31.03.2020 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г.; Заповед №18/01.03.2020 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до Я. от 01.03.2020 г. относно Заповед №18/01.03.2020 г.; протокол от 29.04.2020 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.04.2020 г. до 28.04.2020 г.; Заповед №19/01.04.2020 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до Я. относно Заповед №19/01.04.2020 г.

-фактура №1-35/26.05.2020 г. за наем на персонал на стойност 300,00 лв.; протокол №1-35/26.05.2020 г. за наем на персонал м. 05.2020 г. 6 дни по 50 лв.; протокол от 26.05.2020 г. към Договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. за служител В. Г. Я. за период от 01.05.2020 г. до 25.05.2020 г.; Заповед №20/01.05.2020 г. за възлагане на В. Я. да извършва работа по сключеният договор с „ХОЛИНГ“ ЕООД на обект на наемателя; Уведомление до В. Я. относно Заповед №20/01.05.2020 г.;

Аналитичен регистър от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. за отразени плащания в размер на 900,00 лв. с ПКО №6/29.04.2020 г., в размер на 300,00 лв. с ПКО №7/26.05.2020 г. и в

размер на 600,00 лв. с ПКО №8/28.01.2020 г.

Аналитичен регистър от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. за отразени плащания в размер на 900,00 лв. с ПКО №36/01.09.2019 г. и в размер на 900,00 лв. с ПКО №37/ 02.12.2019 г.

На лицето посочено, като фактически изпълнител на почистването - В. Г. Я. е извършена проверка и е установено следното:

Писмено обяснение за това, че лицето е работило за „ТАВИС ГРУП“ ЕООД по трудов договор №20/20.12.2019 г. и е напуснало на 01.10.2020 г. Работило 9 месеца и 11 дни на пълно работно време, на 8-часа, на минимална работна заплата, през 2019 г. в размер на 560,00 лв. и през 2020 г. в размер на 610,00 лв. Полученото възнаграждение през м. 12.2019 г. в размер на 115,00 лв., през 2020 г. в размер на 474,00 лв. месечно и през м. 09.2020 г. 865,00 лв., тъй като ѝ е начислено обезщетение в размер на 435,71 лв. за неизползван отпуск 15 дни. Задълженията на лицето са били чистене на обекти на клиенти на дружеството; Трудов договор №20/20.12.2019 г., сключен с „ТАВИС ГРУП“ ЕООД, съгласно който лицето е назначено на длъжност „чистач“, на 8-часов работен ден, с основно месечно възнаграждение в размер на 560,00 лв.; Допълнително споразумение от 01.01.2020 г. към трудов договор, съгласно което, считано от 20.12.2019 г. лицето се преназначава на длъжност „чистач/хигиенист“ с основно трудово възнаграждение в размер на 610,00 лв.; Заповед №19/01.10.2020 г. за прекратяване на трудовия договор; Фишове за заплати за м.12.2019 г. и м.08.2020 г.

На С. М. А. - лицето посочено, като фактически изпълнител на почистването също е извършена проверка и установено следното:

Писмено обяснение за това, че лицето е работило за „ТАВИС ГРУП“ ЕООД по трудов договор № 8/28.11.2016 г. до 31.10.2020 г. на длъжност строителен работник. Работило е като строителен работник на 8 часа за 1 000,00 лв. работна заплата, но като нетно месечно възнаграждение е получавал към 780,00 лв. Плащано му е в брой директно на обекта на който е работил, като заплатите са се заплащали един месец назад от 25-то до 30-то число на месеца. За периода от м.06.2019 г. до м. 09.2019 г. е работил на различни обекти обикновено в екип с още двама колеги посочени като Н. и С.. По спомен е работил обекти на САН Б., КОНСУЛТ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ, ТЕЛЕНОВА, ДИДЖИТЕХ СЕКЮРИТИ, СПИДИ ЕКСПЕРТ и др.

4. Относно „АДИС НЕЙТ“ ЕООД - издател на 38 фактури през данъчни периоди от м. 05.2019 г. до м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г. с начислен ДДС в общ размер на 22 933,00 лв.

По данни на ИМ на НАП дружеството е deregистрирано, считано от 07.01.2021 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Констатирано е също така, че не са налице данни за подадени уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 62 от КТ. В хода на ПУФО УИН: П-22220421003100 от доставчика са представени доказателства: Обратни ведомости за 2019 г. и 2020 г. Хронологични и аналитични регистри на сметки от гр. 30, 40, 41, 50, 60 и 70.

В хода на проверката не са представени първични и вторични счетоводни документи: фактури, документи за плащания по фактурите; договори и анекси; приемо-предавателни протоколи и др.

С Протокол №П-22220421003100/09.03.2021 г. на ревизираното дружество е дадена възможност да коригира упражненото право на приспадане на данъчен кредит по

фактурите, издадени от „АДИС НЕЙТ“ ЕООД.

В резултат „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД е отразило с обратен знак само част от фактурите в подадените СД и отчетни регистри както следва: за данъчен период м. 03.2021 г. в размер на 1 976,00 лв.; за данъчен период м. 04.2021 г. в размер на 1 452,00 лв.; за данъчен период м. 05.2021 г. в размер на 676,00 лв.; за данъчен период м. 06.2021 г. в размер на 1 196,00 лв.; за данъчен период м. 07.2021 г. в размер на 770,00 лв.; за данъчен период м. 08.2021 г. в размер на 1 046,00 лв.; за данъчен период м. 09.2021 г. в размер на 360,00 лв.; за данъчен период м. 10.2021 г. в размер на 440,00 лв.

За срока, през който дружеството неправомерно е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 916,00 лв. с РА са начислени лихви в размер на 1 312,73 лв. на основание чл.175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ съгласно лихвен лист.

В хода на ревизията до доставчика е изготвено ИПДПОДЗЛ, което връчено по реда на чл. 32 от ДОПК.

След срока на проверката от доставчика са представени следните доказателства:

Рамков договор за извършване на услуга от 08.04.2019 г., с който възложителят - „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД възлага, а изпълнителят - „АДИС НЕЙТ“ ЕООД се задължава да изпълни срещу възнаграждение - уеб дизайн и програмиране на интернет страници. Отчитането на изпълнението се удостоверява след одобрение на извършената дейност, като се подписват протоколи за приемане на услугата.

Рамков договор за извършване на услуга от 08.04.2019 г., с който възложителят - „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД възлага, а изпълнителят - „АДИС НЕЙТ“ ЕООД се задължава да изпълни срещу възнаграждение - стратегически насочена Рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация. Отчитането на изпълнението се удостоверява след проверка на извършената дейност и постигнатото целево покритие на аудиторията, като се подписват протоколи за приемане на услугата.

-фактура №727/02.12.2020 г. с ДО 5 200,00 лв. и ДДС 1 040,00 лв.

-фактура №740/07.12.2020 г. с ДО 4 860,00 лв. и ДДС 972,00 лв. и констативен протокол от 07.12.2020 г. за приемане на услуга.

-фактура №745/14.12.2020 г. с ДО 6 150,00 лв. и ДДС 1 230,00 лв. и констативен протокол от 14.12.2020 г. за приемане на услуга.

-фактура №757/21.12.2020 г. с ДО 3 740,00 лв. и ДДС 748,00 лв. и констативен протокол от 21.12.2020 г. за приемане на услуга.

Оборотна ведомост от 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г.; Аналитичен регистър сметка 411 Клиенти от 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г.

От „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД са представени като доказателства: два рамкови договора, фактури придружени с фискални бележки, констативни протоколи и поръчки с предмет подготовка и реализация на маркетингов план и стратегически насочена Рекламна кампания във facebook и SEO оптимизация за съответните месеци, както графично оформление и програмиране на уеб страници за популяризиране на продуктите на клиента, включително главна книга на сметка 401 с аналитичен признак „А. Н.“ за период 01.05.2019 г.- 31.03.2021 г.

При така приетото за установено от ревизиращия екип е направен извод, че ангажираните доказателства не обосновават реално извършени доставки. Констатирана е липса на

документи за начина по който е калкулирана цената по фактурите. В РД е прието, че доставчиците не разполагат с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на посочените услуги. Въз основа на така формираните констатации, от правна страна в РА е прието, че за всички посочени по - горе доставки, не са налице доказателства за доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, респективно за настъпване на данъчно събитие по реда на чл. 25 от същия закон. Предвид това с РА не е признато право на данъчен в размер на 22 045,00 лв. по фактурите, издадени от: „МЕЛВИЛ“ ЕООД /в размер на 825,00 лв./, „НЕОС БГ“ ЕООД /в размер на 4 985,00 лв./, „ХОЛИНГ“ ЕООД /в размер на 1 218,00 лв./, и „АДИС НЕЙТ“ ЕООД /в размер на 15 017,00 лв./.

Жалбоподателят е оспорвал РА, като с Решение № 563/14.04.2022г. на Заместник директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП е потвърден изцяло РА №Р-22220421002964-091-001/19.01.2022 г., издаден от И. Х. К. - орган, възложил ревизията, и З. Тикова З. - ръководител на ревизията, с който са му установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие на непризнат данъчен кредит в размер на 22 045,00 лв. и начислените лихви за забава в размер на 4 332,21 лв. за данъчни периоди: м. 05.2019 г. до м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г.

В хода на съдебното производство по адм. дело 7701/22 г. по описа на III отделение 36 състав на АССГ е допуснато и прието заключението на вещото лице по назначена съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Настоящият състав на АССГ го кредитира, доколкото вещото лице е отговорило на поставените въпроси и съобразно представените по делото доказателства, както следва:

На поставен въпрос дали са налице ли установените по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС условия и дали разполага ли жалбоподателя с оригинали на спорните фактури. Вещото лице е посочило, че ревизираното дружество притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред, в съответствие с чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, а на стр. 237 от делото е приложен Протокол на ТД В. Т., офис П. за проведена работна среща за преглед на оригинални документи на „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД, необходими за извършване на ревизията, съгласно който в ТД на НАП С., [населено място], приходите в присъствието на Т. Т. /управител/ са прегледани в оригинал първични документи - за покупки и за продажби, банкови документи.

За да отговори на следващия поставен въпрос, вещото лице е систематизирало съпроводителните документи към процесните доставки в табличен вид, като използваните колони в Таблица 1 съдържат общо 16 колони, а именно номер, дата на издаване на процесната фактура, издател, предмет на доставка, данъчна основа на сделката, начислен ДДС, обща стойност на сделката, конкретизиран е и конкретния лист, на който се намира фактурата, приемо-предавателен протокол от съответната дата, сумата от документа, който е описан в колона 9, приемо-предавателен протокол от колона 9 се намира на съответен лист от делото, договор, който е приложен във вр. с процесната сделка, като е отбелязано на коя стр. от делото се намира, начин на плащане, дата на документа за плащане и в последната колона е отбелязано на кой лист се намира документа за плащане. В заключение на изложеното в таблицата експертът е посочил, че доказателствата, които

според естеството на доставките следва да се намират при счетоводството реквизити.

На въпрос № 3 дали процесните фактури издадени от „М. 2000“, „Оушън Хол“ ЕООД, „Неос БГ“ ЕООД и „Тавис груп“ ЕООД съдържат изискуемите от закона за счетоводството реквизити и разполагат ли с основание за това експертът е систематизирал фактурите към процесните доставки в табличен вид и е използвал общо 8 колони подробно описани в експертизата, на следващо място вещото лице е направило систематизиране на фактурите, издадени от подизпълнители отново систематизирани в табличен вид в Таблица 2, с 9 броя колони. В следствие на изложеното вещото лице е достигнало до извода, че „Еурека Адвертайзинг-Р“ ЕООД прилага двустранна форма на счетоводно записване, същото е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството.

На въпрос № 4 дали разполагат дружествата „Мелвил 2000“ ЕООД, „Оушън Хол“ ЕООД, „Неос БГ“ ЕООД и „Тавис груп“ ЕООД с кадрова и техническа обезпеченост, с които да осъществяват дейността си вещото лице е установило следното:

По отношение на „МЕЛВИЛ 2000“ ЕООД е установено, че за развиване на дейността си дружеството ползва дружество подизпълнител, съгласно сключен договор.

Относно „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД, че във връзка със сключен договор с „МЕЛВИЛ 2000“ ЕООД е установено, че от същото са представени Р. платежни ведомости на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за В. Г. Я. на длъжност „чистач/хигиенист“ за месеците от октомври 2020 г. до март 2021 г., а от В. Г. Я. са представени писмени обяснения, фишове за заплати на „ОУШЪН ХОЛ“ ЕООД за В. Г. Я., длъжностна характеристика, Справка за приети/отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, Трудов договор, Заповед за прекратяване на трудов договор.

Относно „НЕОС БГ“ ЕООД е установено, че дружеството има сключен граждански договор за извършване на ИТ услуги с Н. В. К., приложени са писмени обяснения от последния, ведомости за граждански договор на „НЕОС БГ“ ЕООД за Н. В. К., рекапитулации на „НЕОС БГ“ ЕООД за Н. В. К., съответно за м. март 2021 г. и м. януари 2021 г.

Приложена е инвентарна книга на „НЕОС БГ“ ЕООД към 31.12.2021 г., съгласно която към същата дата дружеството притежава по отчетна стойност дълготрайни активи общо в размер на 49660 лв.

Относно „ТАВИС ГРУП“ ЕООД е установено, че в дружеството са работили на трудов

- В. Г. Я. - приложени са писмени обяснения от В. Г. Я., трудов договор, допълнително споразумение към трудов договор, фишове за заплати на „ТАВИС ГРУП“ ЕООД за В. Г. Я.;

- С. М. А. - приложени са писмени обяснения от С. М. А., трудов договор, Справки за приети/отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, Заповед за прекратяване на трудов договор, фишове за заплати на „ТАВИС ГРУП“ ЕООД за С. М. А..

В съдебното производство по дело № 10840/2025 г. по описа на III отделение, VII състав е приобщена административната преписка и доказателства по адм. дело № 7701/2022 г. по описа на АССГ III отделение, 36 състав.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.156 от ДОПК, от лице имащо

правен интерес от оспорване и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.160, ал. 2 от ДОПК, в съдебното производство съдът преценява законосъобразността и обосноваемостта на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За материална и териториалната компетентност на органите по приходите са представените заповеди на основание чл.11, ал.1 т.1 от ЗНАП вр. с чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК. ЗВР е издадена от определеното лице да изпълнява функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК. РА е издаден от лицето, възложило ревизията и от лицето, което я е извършило, поради което във връзка с чл.119, ал.2 от ДОПК и след като е генериран РА като ел.документ, за наличието на чиито подписи са ангажирани доказателства на диск л.315 (от дело № 7701/22 г.)- се касае за валиден ИАА вкл. и с оглед териториалната компетентност, за което има ТР.

На следващо място се приема, че са спазени процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. с чл. 69, ал. 1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, по процесните фактури, органът по приходите е приел, че по същите не е налице реално извършени доставки на услуги, не е възникнало данъчно събитие, и данъкът по тези доставки е начислен неправомерно. До този извод органът по приходите е достигнал след анализ на представените документи от жалбоподателя и поради факта, че при извършената насрещна проверка на доставчиците, същите не са представили исканите документи, обосноваващи реалността на доставките по фактурите. Приел е, че представените документи от жалбоподателя са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват действително извършване на услугите към дружеството жалбоподател, че липсват доказателства за извършването на посочените услуги. За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставки.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че доставките на стоките и услугите посочени във фактурите са реално извършени от доставчиците и дружеството е представило всички необходими документи доказващи този факт. Сочи още, че доставчиците са имали материалната, кадровата и техническата обезпеченост за извършване на фактурираните доставки на стоки и услуги. Позовава се на практиката на СЕС.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Спорът между страните е изцяло правен – относно наличието на основания за отказ на претендираното право на ДК по чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл. 25, ал. 2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл. 25, ал. 3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл. 12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл. 25, ал. 3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат прихода от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т. 7.1. от СС - 18 "Приходи", приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т. 7.2, вр.т. 7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа - като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е. резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците „Мелвил“ ЕООД, „Неос Бг“ ЕООД „Холинг“ ЕООД и „Адис Нейт“ ЕООД, за липса на реални доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС не са опровергани.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните стопански дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност съдът намира за правилни и обосновани доводите на

приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот - липса на наети лица, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност. Всички тези обстоятелства са указание, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит.

Според мотивите на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 *Le Rayon d'Or* доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката, както и да са налице съставени за това документи. За да бъде една услуга фактически осъществена, се изисква полагане на труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влягане на материали. Без наличие на кадрови потенциал един субект не би могъл да извърши дадена услуга. Именно в тази връзка, като косвено указание за наличие на реална икономическа дейност, а не като елемент от фактическия състав на претендираното право на приспадане на ДК, приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички обстоятелства по делото кадровия и технически потенциал на преките доставчици.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „*Gabor Toth*“).

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални

доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Отнесени към спорните доставчици, изложените материалноправни изисквания за реалност на доставките на услуги, налагат следните правни изводи:

1. По отношение на фактура №[ЕГН]/05.07.2021 г., издадена от „Мелвил 2000“ ЕООД, с която е отказано право на данъчен кредит в размер на 825 лв. и с данъчна основа 4 125лв. съдът сита следното:

От ревизираното лице е представен Договор за почистване на офис помещение от 18.09.2020 г. с възложител „Еурека Адвъртайзинг Р“ ООД и „Мелвил 2000“ ЕООД за срок от 6 месеца и заплащане в Приложение № 1, на обект в [населено място], „Е. Й. № 32, ет.3, като почистването е следвало да се извършва два пъти седмично съгласно график в Приложение №2. От друга страна е установено, че съгласно договор за почистване от 28.09.2020 г. с изпълнител „Оушън Хол“ ЕООД за срок от 12 месеца на офис помещение, находящо се в [населено място], съгласно график и оферта от 24.09.2020г., фактура от 22.03.2021г. с предмет – абонаментно почистване по график, съгласно протокол за 2 727 лв. без ДДС и Протокол към фактура от 22.03.2021г.

От „Мелвил 2000“ ЕООД и „Оушън Хол“ ЕООД са представени доказателства, които представляват единствено копия и не са заверени по надлежния ред. Същите съдържат подпис и печат, без да са посочени името и длъжността на лицето, положило подписа, както и на лицето, което ги е изготвило и носи отговорност за достоверността на отразената в тях информация. Съгласно трайната практика на ВАС, непълните и незаверени копия на документи, чиято автентичност и авторство не могат да бъдат проверени, не притежават самостоятелна доказателствена стойност и не могат да обосноват извод за реално осъществена доставка. От страна на доставчика „Мелвил 2000“ ЕООД не е представена аналитична отчетност на разходите за периода, към който се отнасят твърдените доставки. Липсват доказателства относно наличието на техническа, материална и кадрова обезпеченост за изпълнение на услугите с предмета, посочен във фактурите, не са подавани уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 62 от КТ. Съгласно последователната практика на ВАС, за да се приеме, че е налице реално извършена услуга, следва да се установи не само формалното документиране, но и фактическата възможност доставчикът да я извърши с наличните ресурси. От „Еурека Адвъртайзинг Р“ ЕООД не са представени данни за наличие на нает собствен офис, за който да е икономически и фактически обосновано ползването на услуги по почистване, т.е. липсват обективни данни за необходимост от конкретна услуга, твърдяната доставка остава недоказана, независимо от наличието на фактура. Тези изводи не се опровергават от представените писмени обяснения на лицето В. Я.. От същите се установява, че тя е работила в „Оушън Хол“ ЕООД по трудов договор № 1/01.10.2010 г. до 31.07.2021 г. на длъжност „чистач“, като трудовото правоотношение е прекратено със Заповед № 24/02.08.2021 г. по взаимно съгласие. Лицето е заявило, че трудовите ѝ задължения са били свързани вътрешно почистване на лекотоварни и тежкотоварни моторни превозни средства, извършвано в автобаза в [населено място], при определено работно време и

място на изпълнение.

След анализ на тези данни съдът приема, че лицето действително е осъществявало трудова дейност, ограничена до почистване на моторни превозни средства. При така установената фактическа обстановка не може да се направи логически и житейски обоснован извод, че същото лице е извършвало и услуги по почистване на офиси. След като събраните доказателства сочат на различен по характер и място на изпълнение на труд, твърденията за друга доставка остават недоказани. Допълнително неясно остава защо ревизираното дружество е заплатило на „Мелвил 2000“ ЕООД сума в размер на 2 272 лв. за изпълнение на услуга със същия предмет, при положение че аналогична услуга е фактурирана от „Оушън Хол“ ЕООД в размер на 2 727 лв., съгласно фактура от 22.03.2021 г. Тези необосновани разлики в цените и липсата на икономическа логика при възлагането на услуги са индичия за липса на реално изпълнение на услугата.

Установи се още, че лицето е изпълнявало задълженията си по график, който не е представен в хода на производството. От представената фактура не може да бъде установен конкретният предмет на услугата, тъй като е посочено единствено общото наименование „услуга“, без каквато и да е индивидуализация, поради което липсата на конкретизация на доставката във фактурата пречатства проверката за реално изпълнение и е в противоречие с чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС.

С оглед на изложеното съдът приема, че по делото не е доказано по несъмнен начин реалното извършване на процесните доставки, поради което същите не могат да бъдат признати за целите на данъчното облагане.

2. По отношение на Фактури № [ЕГН]/28.01.2021 г. с данъчна основа 4 215 лв. и ДДС 843 лв., № [ЕГН]/13.01.2021 г. с данъчна основа 2 340 лв. и ДДС 468 лв., № [ЕГН]/15.01.2021 г. с данъчна основа 4 350 и ДДС 870 лв., № [ЕГН]/29.01.2021 г. с данъчна основа 4 970 лв. и ДДС 994 лв., № [ЕГН]/31.03.2021 г. с данъчна основа 4 525 лв. и ДДС 905 лв., издадени от „Неос Бг“ ЕООД, с които е отказано право на данъчен кредит в размер на 4 985 лв. и с данъчна основа 24 925 лв.

Съгласно представен рамков договор за извършване на услуга от 30.11.2020г. между „Еурека адвъртайзинг -Р“ ЕООД (възложител) и „Неос Бг“ ЕООД (изпълнител), съгласно който последният се е задължил да изпълни срещу възнаграждение стратегически насочена кампания Рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация, рекламни визии и предпечатна подготовка за отпечатване на винили за билборд-кампания, Уеб дизайн и програмиране на интернет страници. Цената на услугата се образува в зависимост от стойността, обема и характера на извършената услуга. Посоченият договор е със срок от една година, считано от датата на сключването му. От представен граждански договор № 2 за извършване на IT услуги от 04.01.2021 г. с възложител „Неос Бг“ ЕООД и изпълнител Н. В. К., съгласно който се е съгласил да приеме да извърши посочените услуги, както и други такива по указания на възложителя срещу възнаграждение в размер на 400 лв.

Следва да се посочи, че след преглед на представените в ревизионно производство доказателства, изводите на съда са аналогични и на тези посочени в т. 1 .

От „Неос Бг“ ЕООД са представени доказателства- копия, които не са заверени по надлежния ред. Последните съдържат единствено подпис и печат, без да е посочено конкретно име и длъжност, на лицето което е положило подписа, съответно лицето, което

ги е изготвило и отговаря за достоверността на вписаната в тях информация, поради което не могат да се приемат като годни доказателствени средства. Освен това от представените счетоводни регистри фигурират само проверяваните фактури издадени от ревизираното дружество, а не към други получатели. В тази връзка съдът споделя изводите на ревизиращия екип, че не са част от цялостно заведена счетоводна отчетност, а са изготвени специално за целите на проверката. Липсват данни за изработка на доставките от изпълнителя, както и доказателства за реално извършени действия. От така представените договори, констативни протоколи, поръчки сочи на недоказаност на извършване на процесните доставки, а от фактурите не може да се установи какъв е конкретния им предмет, единствено е записано, че се касае за услуга, в тази връзка се установи, че липсва един от задължителните реквизити на фактурата, а именно чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС. От доставчика не са представени счетоводни документи за отчитане на прихода и направените разходи по сделките, липсват доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост.

На следващо място следва да се допълни, че лицето Н. В. К. е наето да извърши процесните доставки, свързани със следните дейности: създаване и поддръжка на уеб – сайт се извършват от програмисти и уеб дизайнери, по отношение на оптимизацията за търсачки SEO представлява комплекс от действия, насочени към създаване на благоприятни условия и с поставянето на сайта в челните позиции на търсещите машини. От представената в хода на административното производство копия на Диплома за завършено средно образование се установи, че наетото лице е завършило математическа гимназия и не притежава необходимия ценз за извършване на посочените действия, не са представени и доказателства, че лицето има някакви завършени курсове свързани с извършването на посочените дейности. Липсват данни за подадени уведомления за сключени трудови договори на основание чл. 62 от КТ, липсват данни и за местонахождението, работното място, броя на отработените часове по дни и вида на извършените задължения през периода на действие на договор № 2/04.01.2024г. За съда остава неизяснен въпроса как ревизираното дружество е избрало процесния доставчик за извършване на IT услуги. Още повече, че основният предмет на дружеството е различен и не разполагат с подходящи кадри, които да извършват доставките на услуги.

3. По отношение на фактури с №[ЕГН]/14.06.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/15.07.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/14.06.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/19.09.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/11.10.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/13.11.2019 г. с данъчна основа 420 лв. и ДДС 84 лв., №[ЕГН]/05.02.2020 г. с данъчна основа 1 320 лв. и ДДС 264 лв., №[ЕГН]/09.03.2020 г. с данъчна основа 450 лв. и ДДС 90 лв., №[ЕГН]/13.04.2020 г. с данъчна основа 450 лв. и ДДС 90 лв., №[ЕГН]/15.05.2020 г. с данъчна основа 450 лв. и ДДС 90 лв., №[ЕГН]/15.07.2020 г. с данъчна основа 900 лв. и ДДС 180 лв., издадени от „Холинг“ ЕООД, с които е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 1 218 лв., съдът сита следното:

Установено е, че всички представени фактури са с предмет „абонаментно почистване“. По силата на договор за предоставяне на персонал от 21.05.2019 г. сключен между „Т. груп“ (наемодател) и „Холинг“ ЕООД (наемател), наемодателят предоставя, а наемателят наема

срещу възнаграждение служители на наемодателя, с които същият има действащи сключени трудови правоотношения и които ще полагат труд в полза на наемателя. Работното място на служителите за срока на договора ще се определи от наемателя, като наемодателят има право да получи възнаграждение за всеки нает служител- за 1 работен ден 50 лв. и се дължи за всеки календарен месец. Ревизиращият екип е установил, че лицето В. Я. и С. А. са били предоставени служители, съгласно договора, както и че е било подадено уведомление по чл. 62 от КТ, възложено е да извършва работа на обект на наемателя в [населено място] за периода от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. и от 01.11.2019 г. до 30.11.2019 г. С цел изясняване на обстоятелства относно доставките са извършени насрещни проверки на В. Я. и С. А.. Установява се, че задълженията на В. Я. се изразявали в чистене на обекти на клиенти на дружеството, като не са конкретизирани такива, а работата ѝ е била възлагана от колега М., по имейл или телефон, почиствала е с материали на клиента, а контролът на работата ѝ е осъществяван от клиента в момента на извършване. С. А. е посочил, че е работил като „строителен работник“. От своя страна ревизираното дружество е сключило договор от 29.05.2019 г. с „Холинг“ ЕООД, в качеството му на изпълнител с предмет на договора „абонаментно почистване на офис помещение“ срещу месечно възнаграждение на 540 лв. От „Холинг“ ЕООД и „Тавис груп“ ЕООД са представени доказателства, които са копия и не са заверени по надлежния ред. Последните съдържат единствено подпис и печат, без да е посочено конкретно име и длъжност, на лицето което е положило подписа, съответно лицето, което ги е изготвило и отговаря за достоверността на вписаната в тях информация, поради което не могат да се приемат като годни доказателствени средства. Освен това от представените счетоводни регистри фигурират само проверяваните фактури издадени от ревизираното дружество, а не към други получатели. В тази връзка съдът споделя изводите на ревизиращия екип, че не са част от цялостно заведена счетоводна отчетност, а са изготвени специално за целите на проверката. Освен това липсват данни за изработка на доставките от изпълнителя, както и доказателства за реално извършени действия, липсват доказателства за заплащане на услугите. И по отношение на тези доставки липсват данни за собствен или нает офис от ревизираното лице, почистването на който е предмет на договора с двете дружества „Холинг“ ЕООД и „Тавис груп“ ЕООД. Освен това не става ясно защо ревизираното дружество е заплащало за изпълнение на същата услуга за почистване на помещение на „Холинг“ ЕООД в размер на 420 лв., и 450 лв. при положение, че наемането на персонал е струвал 300 лв. месечно по фактури на „Тавис груп“ ЕООД. Тези необосновани разлики в цените и липсата на икономическа логика при възлагането на услуги са индичия за липса на реално изпълнение на услугата.

4. Относно „А. Н.“ ЕООД – издател на 38 бр. фактури през данъчни периоди от м.05.2019 г. до м. 10.2020 г. с начислен ДДС в общ размер на 22 933 лв., както беше посочено във фактическата обстановка в решението, със Протокол от 09.03.2021 г. на „Еурека Адвъртайзинг – Р“ ЕООД е дадена възможност да коригира упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от доставчика. В следствие на това от страна на ревизираното лице са отразени с обратен знак само част от фактурите в подадените СД и отчетни регистри както следва: за данъчен период м. 03.2021 г. в размер на 1 976,00 лв.; за данъчен период м. 04.2021 г. в размер на 1 452,00 лв.; за данъчен период

м. 05.2021 г. в размер на 676,00 лв.; за данъчен период м. 06.2021 г. в размер на 1 196,00 лв.; за данъчен период м. 07.2021 г. в размер на 770,00 лв.; за данъчен период м. 08.2021 г. в размер на 1 046,00 лв.; за данъчен период м. 09.2021 г. в размер на 360,00 лв.; за данъчен период м. 10.2021 г. в размер на 440,00 лв.

За срока, през който дружеството неправомерно е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 916,00 лв. с РА са начислени лихви в размер на 1 312,73 лв. на основание чл.175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ съгласно лихвен лист. Съгласно цитираната разпоредба за неплатени в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. Лихва се дължи от деня, следващ изтичането на крайния срок за доброволно плащане на публичното вземане спрямо момента на неговото възникване по закон, а не спрямо момента на установяването му с декларация или ревизионен акт. В хода на ревизията е извършена съпоставка на представените документи от ревизираното лице и тези представени от доставчика, и е констатирано, че не може да се докаже по безспорен начин реалността на доставките от „Адис Нейт“ ЕООД. Поради тази причина начислените лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения, като невнесени в срок се явява дължима към датата на издаване на РА. Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни, от страна на дружеството-жалбоподател не са представени доказателства в обратния смисъл, поради което РА следва да бъде потвърден като законосъобразен и в тази му част.

-По отношение на 30 броя фактури (с изкл. на горепосочените 8 броя), отново издадени от „Адис Нейт“ ЕООД, по които е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 15 017 лв. съдът счита следното:

От представения рамков договор за извършване на услуга от 08.04.2019г., съгласно който възложителят „Еурека Адвъртайзинг – Р“ ООД е възложил на изпълнителя „Адис Н.“ да изпълни срещу възнаграждение - уеб дизайн и програмиране на интернет страници. Отчитането на изпълнението е удостоверено след одобрение на извършената дейност, след подписване на протоколи за приемане на услугата. С Рамков договор от 08.04.2019 г. възложителят „Еурека Адвъртайзинг – Р“ ООД и изпълнителя „Адис Нейт“ ЕООД се е задължил да изпълни срещу възнаграждение – стратегически насочена Рекламна кампания във Фейсбук и SEO оптимизация. Отчитането и изпълнението се удостоверява след проверка на извършената дейност и постигнатото целево покритие на аудиторията, като се подписват протоколи. С рамков договор за изпълнение на услуга от 08.04.2019 г., съгласно който Е. Адвъртайзинг – Р“ ООД възлага, а изпълнителят „Адис Нейт“ ЕООД се задължава да изпълни срещу възнаграждение - изработване на рекламни визии и предпечатна подготовка за отпечатване на винили за билборд – кампания. Отчитането на изпълнението се удостоверява след одобрение на визиите и качеството на извършената дейност, като се подписват протоколи за приемане на услугата. От „Адис Нейт“ ЕООД са представени доказателства, които са копия, не са заверени по надлежния ред. Последните съдържат единствено подпис и печат, без да е посочено конкретно име и длъжност, на лицето което е положило подписа, съответно лицето, което ги е изготвило и отговаря за достоверността на вписаната в тях информация, поради което не могат да се приемат като годни доказателствени средства. Освен това липсват данни за изработка на доставките от

изпълнителя, както и доказателства за реално извършени действия. От така представените фактурите не може да се установи какъв е конкретния им предмет, единствено е записано, че се касае за услуга –липсва един от задължителните реквизити на фактурата, а именно чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС. Освен това съгласно чл. 114, ал. 10 от ЗДДС гарантирането на автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата се осигурява от данъчно задълженото лице чрез всякакъв контрол на стопанската дейност, който създава надеждна одитна следа между фактурата или известието към нея и доставката на стока или услуга. Този контрол дава възможност за проследяване на всички елементи на стопанската операция и тяхната взаимовръзка. Във връзка с установеното съдът споделя изводите на ревизиращия екип, че така посочените фактури не отразяват факти от обективната действителност, т.е не са налице реални покупки по тях, което обстоятелство е било известно на ревизираното лице, поради което последното е получило само фактурите, но не и изпълнение на услугите.

Съобразно съдържанието на представените документи съдът намира, че липсва всякаква одитна следа относно реалния предмет на услугите, начина на формиране на тяхната стойност и реалното им изпълнение от доставчика. Не може да се приеме, че процесната доставка на услуга е реална и подлежи на данъчно облагане по смисъла на цитираното Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 *Le Rayon d'Or*.

Установените относно доставчика факти разколебават извода, че същият осъществява реална икономическа дейност като предпоставка за участието му в системата за приспадане на косвения данък, а именно: доставчиците „Неос Бг“ ЕООД и „Адис Нейт“ ЕООД не са представили доказателства за нает персонал, който да притежава необходимата квалификация за извършване на ИТ услуги, както и не са разполагали с активи, още повече както беше посочено и по горе услугите не са свързани с основния предмет на дружествата.

Следва да се сподели като правилно становището на приходните органи, че правото на приспадане на ДК по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура (т.30 от решение по дело C-642/11 *Стройтранс*).

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че наличието на плащане е достатъчно за установяване на реалност на доставката. Всички установени по делото факти и обстоятелства подлежат на съвкупна преценка и обсъждане, като плащането е единствено косвено указание за реално разместване на материални блага. Релевантна в случая е пълната невъзможност да се установят предмета и начина на формиране на стойността на спорните услуги, поради което наличието на плащане не доказва реалност на доставката.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че доставката е недействителна, поради което не е необходимо да се установява и допълнителен елемент на злоупотреба с ДДС, както необосновано се поддържа в жалбата.

Противен извод не следва от приетата по първоначалното разглеждане на спора ССЕ. Това е така, защото вещото лице е достигнало до своите изводи на база представените

доказателства в хода на ревизията и представени в съдебното производство. Експертът не е посетил на място счетоводствата на доставчиците, поради което е прегледал единствено представените от доставчиците копия на доказателства, които беше посочено и по горе - не са заверени по надлежния ред, поради което не могат да се приемат като годни доказателствени средства.

Съдът приема, че следва да се даде приоритет на обстоятелството, че съдържанието на всички спорни фактури не съответства на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС, към същите липсват придружаващи документи, не може да се установи как е определена стойността на услугата, което навежда на извод, че процесните фактури не отразяват реални стопански операции.

Участието в системата на косвения данък и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната доставка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „Gabor Toth“). В случая не се установява именно последното обстоятелство, че издателят на спорните фактури е реалният доставчик на услугите.

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на услуги като материалноправно изискване за признаване на правото на ДК. Налице е единствено документално оформление на отношенията, без на същите да съответства реално фактическо изпълнение и това е известно и няма как да не е известно на ревизирания субект. В потвърждаващото решение на ДОДОП С. са изложени правилни мотиви относно наличието на обективни данни за знание у жалбоподателя относно наличие на данъчна измама, което се споделят от съдебната инстанция.

В обобщение следва, че липсата на преки доказателства за реалност на доставките на услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е могло да обезпечи още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за неуспешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Горният правен анализ обуславя извод за неоснователност на жалбата.

По разностите:

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции съобразно обжалвания интерес от 26 377,21 лв. или 13 486.45 евро или възнаграждение в размер на 2 760,17 лв., или 1 411.25 евро за една съдебна инстанция съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, или общо сума в размер на 8 280,53 лв. или 4 233,76 евро, както и заплатена ДТ за касационно обжалване в размер на 211 лв. или 107,88 евро.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя Т. А. Т., срещу РА №Р-22220421002964-091-001/19.01.2022 г., издаден от И. Х. К. - орган, възложил ревизията, и З. Тикова З. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 563/14.04.2022г. на Заместник директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, с който са му установени допълнителни задължения по ЗДДС, вследствие на непризнат данъчен кредит в размер на 22 045,00 лв. (11 271,42 евро) и начислените лихви за забава в размер на 4 332,21 лв. (2 215 евро) за данъчни периоди: м. 05.2019 г. до м. 10.2020 г. и от м. 12.2020 г. до м. 03.2021 г. по фактури издадени от „Мелвил“ ЕООД (в размер на 825лв. или 421.81 евро), „Неос Бг“ ЕООД (в размер на 4 985 лв. или 2 548,79 евро), „Холинг“ ЕООД (в размер на 1 218 лв. или 622,75 евро) и „Адис Нейт“ ЕООД (в размер на 15 017 лв. или 7 678.07 евро).

ОСЪЖДА „ЕУРЕКА АДВЪРТАЙЗИНГ-Р“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] [населено място] да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 8 280,53 лв. или 4 233,76 евро, както и заплатена ДТ за касационно обжалва в размер на 211 лв. или 107,88 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: